Четвъртък, 2021, Март 25

P9_TA(2021)0092

Искане за снемане на имунитета на Жан-Франсоа Жалк

Решение на Европейския парламент от 25 март 2021 г. относно искането за снемане на имунитета на Жан-Франсоа Жалк (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Европейският парламент,

— като взе предвид искането за снемане на имунитета на Жан-Франсоа Жалк от 16 юни 2020 г., изпратено от прокурора на Парижкия апелативен съд във връзка с висящо дело пред разследващите магистрати, отнасящо се до съдебно разследване на основание обвинение в злоупотреба на доверие, организирана измама, подправяне и използване на подправени документи, незаконно наемане на работа, включващо недекларирание на служител, присвояване на публични средства и съзнателно укриване на присвоени публични средства, и обявено на пленарно заседание на 8 юли 2020 г.,

— като изслуша Тиери Мариани, който замести Жан-Франсоа Жалк, съгласно член 9, параграф 6 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, както и член 6, параграф 2 от Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори от 20 септември 1976 г.,

— като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 21 октомври 2008 г., 19 март 2010 г., 6 септември 2011 г., 17 януари 2013 г. и 19 декември 2019 г. ([1]),

— като взе предвид член 26 от Конституцията на Френската република,

— като взе предвид член 5, параграф 2, член 6, параграф 1 и член 9 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0051/2021),

А. като има предвид, че разследващите магистрати поискаха снемане на парламентарния имунитет на Жан-Франсоа Жалк, за да го изслушат във връзка с обвинение в извършване на престъпления;

Б. като има предвид, че искането за снемане на имунитета на г-н Жан-Франсоа Жалк се отнася до обвинения в злоупотреба на доверие, съставяне и използване на документи с невярно съдържание, организирана измама, недекларирай труд чрез недекларирание на служител, присвояване на публични средства и умишлено укриване на присвоени публични средства — деяния, предвидени и наказуеми по членове 314-1 и 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9 и 321-10, 441-1, 441-10 и 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8 и 313-9, 432-15 и 432-17 от Наказателния кодекс на Франция и L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 и L8224-5 от Кодекса на труда на Франция;

В. като има предвид, че на 5 декември 2016 г. беше започнато съдебно разследване след предварително разследване, започнато след разобличаване от тогавашния председател на Европейския парламент на 9 март 2015 г. по отношение на определен брой парламентарни сътрудници на членове на Европейския парламент, свързани с Националния фронт;

Г. като има предвид, че щатното разписание на Националния фронт, публикувано през февруари 2015 г., изброява само 15 членове на ЕП (от общо 23), 21 местни парламентарни сътрудници и 5 акредитирани парламентарни сътрудници (от общо 54 сътрудници); като има предвид, че редица парламентарни сътрудници заявиха, че мястото им на работа е седалището на Националния фронт в Нантер, като в някои случаи посочиха, че са наети там на пълно работно време, въпреки че пребивават на разстояние между 120 и 945 км от декларираното място на работа; като има предвид, че на този етап от разследването стана ясно, че 8 парламентарни сътрудници на практика не са извършвали никаква работа в областта на парламентарните сътрудници или това е било само като много малка част от общите им задължения;

([1]) Решение на Съда от 21 октомври 2008 г., *Marra/De Gregorio и Clemente*, C-200/07 и C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; решение на Общия съд от 19 март 2010 г., *Gollnisch/Парламент*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; решение на Съда от 6 септември 2011 г., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; решение на Общия съд от 17 януари 2013 г., *Gollnisch/Парламент*, T-346/11 и T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; решение на Съда от 19 декември 2019 г., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Д. като има предвид, че разследванията разкриха също така обстоятелства, които дават основание за съмнения относно действителността на дейността на съответните парламентарни сътрудници във връзка с Европейския парламент, а именно:

— трудови договори като европейски парламентарен сътрудник в интервала между два трудови договора с Националния фронт;

— кумулиране на трудови договори като европейски парламентарен сътрудник и с Националния фронт;

— трудови договори с Националния фронт, сключени непосредствено след трудови договори като парламентарен сътрудник на ЕС;

Е. като има предвид, че разследването разкри, че Жан-Франсоа Жалк е бил нает на работа като местен парламентарен сътрудник на Жан-Мари Льо Пен от юли 2009 г. до април 2014 г. на пълно работно време при брутно месечно възнаграждение в размер на 3 011,14 EUR; като има предвид, че в същото време той е заемал няколко ръководни длъжности в Националния фронт, последователно или едновременно, и е получил възнаграждение от две различни дружества за одит на отчетите на кампаниите; като има предвид, че на 29 януари 2016 г. генералният секретар на Европейския парламент реши да изиска от Жан-Мари Льо Пен възстановяване на сумата от 320 026,23 EUR, поета от Парламента във връзка с договора на Жан-Франсоа Жалк; като има предвид, че различните жалби, с които това решение беше обжалвано, бяха отхвърлени, по-конкретно чрез решение на Съда на Европейския съюз от 7 март 2018 г. ([2]) и с определение на Съда на Европейския съюз от 28 ноември 2018 г. ([3]);

Ж. като има предвид, че разследването разкри също така, че в качеството си на член на Европейския парламент Жан-Франсоа Жалк е нает местна парламентарна сътрудничка на пълно работно време от 1 юли 2014 г. до 4 януари 2016 г., с изключение на периода от 24 август 2015 г. до 14 декември 2015 г., при брутно месечно възнаграждение в размер на 2950 EUR; като има предвид, че не бяха открити електронни съобщения или други данни за работата ѝ като парламентарна сътрудничка; като има предвид, че въпросната парламентарна сътрудничка беше включена в щатното разписание на Националния фронт, публикувано през февруари 2015 г., като сътрудничка на заместник-председателя Жан-Франсоа Жалк, отговарящ за правните въпроси; като има предвид, че за периода на кампанията за изборите във Франция през 2015 г. и на общинските избори през 2014 г. бяха намерени нейни електронни писма, подписани саморъчно „Сътрудник на Жан-Франсоа Жалк — Избирателна служба“; като има предвид, че беше установено също така съществуването на електронни съобщения от периода юни 2015 г. — 21 декември 2015 г., които разкриват извършена от нея работа в полза на предизборната кампания на Валран дьо Сен-Жюст, оглавяващ листата на Националния фронт за регионалните избори в Ил дьо Франс, докато действието на трудовия ѝ договор като парламентарен сътрудник е било временно спряно за тази цел единствено за периода от 24 август от 14 декември 2015 г.; като има предвид, че на 11 декември 2019 г. срещу нея е повдигнато обвинение за умишлено укриване на незаконно присвоени публични средства;

З. като има предвид, че разследващите магистрати считат за необходимо да разпитат Жан-Франсоа Жалк;

И. като има предвид, че след като е бил призован от разследващите органи на 18 декември 2018 г. и след като е заявил, че е на разположение, Жан-Франсоа Жалк не се е явил, след като неговият адвокат е поискал отлагане, четири дни преди договорената дата на явяване, като е посочил, че Жан-Франсоа Жалк желае да се възползва от правото си да запази мълчание; като има предвид, че макар на 19 февруари 2019 г. неговият адвокат да е изпрати електронно писмо, в което уверява, че клиентът му доброволно желае да бъде разпитан, Жан-Франсоа Жалк отново не се е явил при нова призовка от разследващите органи от 25 юни 2019 г., без да представи уважителна причина за отсъствието си; като има предвид, че след това той е отказал да се яви пред разследващите съдии, които са го призовали да се яви на 15 ноември 2019 г., като се е позовал на парламентарния си имунитет;

Й. като има предвид, че с оглед на провеждането на разпита на Жан-Франсоа Жалк във връзка с повдигнатите срещу него обвинения компетентният орган подаде молба за снемане на имунитета му;

К. като има предвид, от една страна, че Парламентът не може да се счита за съд, и от друга страна, че съответният член на ЕП не може да се счита за „обвиняем“ в контекста на процедура за снемане на имунитет ([4]);

([2]) Решение на Общия съд (шести състав) от 7 март 2018 г., Jean-Marie Le Pen/Европейски парламент, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Определение на Съда (четвърти състав) от 28 ноември 2018 г., Jean-Marie Le Pen/Европейски парламент, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Решение на Общия съд от 30 април 2019 г., Briois/Парламент, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Л. като има предвид, че съгласно член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз членовете на Европейския парламент се ползват на територията на собствената си държава със същия имунитет като този на членовете на техния национален парламент;

М. като има предвид, че съгласно член 26, втора алинея от конституцията на Френската република членовете на Парламента не могат да бъдат задържани за тежко престъпление или друго сериозно нарушение, нито да им бъде налагана друга мярка за лишаване от свобода или за ограничаването ѝ, без разрешението на Бюрото на Камарата, чиито членове са, както и че подобно разрешение не се изисква при заварено тежко престъпление или заварено друго сериозно нарушение или при влязла в сила присъда;

Н. като има предвид, че целта на парламентарния имунитет е да защитава Парламента и неговите членове от съдебно преследване във връзка с дейности, които са извършвани при изпълнението на парламентарните задължения и които са неделими от тези задължения;

О. като има предвид, че в настоящия случай Парламентът не намери доказателства за *fumus persecutionis*, т.е. факти, сочещи, че въпросното съдебно производство е било образувано с намерението да навреди на политическата дейност на члена на ЕП като член на Европейския парламент;

1. решава да снеме имунитета на Жан-Франсоа Жалк;

2. възлага на своя председател да предаде незабавно настоящото решение и доклада на своята компетентна комисия на френските органи и на Жан-Франсоа Жалк.